

דעתן אלוהי' 910

- (א) אה קדשן ק"ה כ"ו
- (ב) ת"ס כ"ז
- (ג) מקנה כ"ח
- (ד) ש"ך חנן צ"ו (ס"ק"א)
- (ה) ש"ך אה"ז ס' כ"ז
- (ו) פתח קארה (כ"ז)
- (ז) דבר חכמה יהי' חו"ד

א ת"ס (כ"ז)

בעלה בער אין חוששין לה משום יחוד. פי' כיוצא בזה אין חוששין להקנות משמע מתוך פירושו ה"א אסורא מיהא אכ"א וקשה ל"א ס' מאי פריך כהנא על ד' יוסף דקאמר שקיל דרגא משום פ"ב והאמר ר"ב כגלה בער אין חוששין לה משום יחוד ומאי קארי' נ"י דמלקוח ל"א אסורא מיהא אכ"א ונראה לפרש אין חוששין כ"ל משום יחוד ואפ"ל אסורא ל"א:

ב אה קדושין (א"א)

אמר רבה "בעלה בעיר אין חוששין משום יחוד אמר רב יוסף 'פתח פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום יחוד רב ביבי איקלע לבי רב יוסף בתר דברך ריפרא אמר דהו שקוליה דרגא מתווי ביבי והא אמר רבה בעלה בעיר אין חוששין משום יחוד 'שאני רב ביבי דשושביניה הו"א וגויסא כיה.

ב חנן צ"ו

ג מקנה כ"ח

ג. הטקסט (נח"י ד"ס כג"ה) הוכיח מהמבואר במגילה (ד) שדבורה היתה יתומה כשדנה את ישראל תחת תומר, כדי שלא לבוא לידי יחוד. היתה אשת איש, כמבואר בכתוב (שופטים ד ט) 'אשת לפידות', ומסתמך על היה בעיר, ומדוע הוצרכה לדון תחת תומר, ומשמע שלכתחילה לא להתייחד כשבעלה בעיר. והבנין ציון (ש"ס ס"י ק"ג ד"ה וט"ז נמשל) דוחק על זה, משום שאמרו בתנא דבי אליהו היתה דבורה עושה לפידות תחת המקדש, והיתה שולחת את בעלה להביאם לשם, ומשום כך נקראו לפידות, נמצא שהרכב פעמים לא היה בעלה בעיר, ולכך הוצרכה לשבת תחת תומרי"ס.
ג. עוד הוכיח המקנה (ט"ז) מלשון הפסוק (מלכים ב' ד טו) בפרשת האש השונמית ואלישע, 'והעמור בפתח', והיינו שהאשה השונמית עמרה בפתח בזמן שדיברה עם אלישע, וכונת הפסוק שעשתה כן שלא תבא לידי יחוד, ואף שבעלה היה בעיר, ומשמע שהדבר אסור לכתחילה.

ה ש"ך אה"ז ס' כ"ז

ח"ב (יב) י"ח 'אשה שבעלה בעיר (ו) [ו] אין חוששין להתייחד עמה מפני (ו) שאימת בעלה עליה. יראם היה זה גם כה כגון שגדלה עמו או שהיא קרובתו. י"א א"א א"א לא יתייחד עמה אע"פ שבעלה בעיר.

ו פתח קארה (כ"ז)

(ו) שאימת בעלה עליה. עין נ"י ב"מ ד"ס ע"ב כ"ו ס"ז ד"ל דוקא בעינן א"ן זה משום יחוד אבל אם הולכת למי אחר אע"פ שבעלה בעיר י"ב זה משום יחוד דבה לא ע"ן דמקמי ממנל' קשה א"י מ"ן דל"ו יודע ה"ן ה"ו ופ' בודעת ש"ודע ה"ן ה"ו מ"מ א"ס בעלה מ"ן לה רשות ללכת למי פלגי וד"ו ח"ש"י וי"כ כהנא לה רשות ל"ב ד"ב ס"ר ע"ס פלגי להט"י דאלו דאורי' דבה א"ן ש"י א"מ בעלה ע"פ:

ז דבר חכמה יהי' חו"ד

ו. אף עם פרוץ מהני היתר בעלה בעיר (רדב"ז, ובי"מ מהרמב"ם, סמ"ג, ש"ע, מרן החיד"א, ולכא"ו גם ממזב"י' הרד"ל, הר"ש אלב"י בס' תאוה לעינים מחמיר בפרוץ אפי' כשבעלה בעיר) (ו).

ח. אפי' מי שעסקו עם הנשים (ובכלל זה רופא ע"י לעיל ס"י ג' ס"כ) מותר להתייחד עם אשה שבעלה בעיר (חק"ל, וכתב ש"ה מוסבם לכל הפוסקים ע"י לעיל ס"י ו' ס"ז וכ"ד מרן החיד"א, וכ"מ לכאורה מדובר בישורים). וי"א דלא מהני בעלה בעיר לזה שעסקו עם הנשים (תאוה לעינים, ורד"ל כ' דלכא"ו י"ל כ', ועיין בהגה"ת) (ח).

הצ"ח

(ח) החק"ל כונן לעיל כס"י ו' וכח כן גם לענין בעלה בעיר ולכל הראשונים הסוברים דעסקו עם הנשים המור משהר אינשי מ"מ כבעלה בעיר מותר, ולא מלא בלחוד מהפוסקים הראשונים ואחרונים שלאסור בעלה בעיר אף לשיעור ד"ח דאוסר בעסקו היכא שאלחו עמו ע"כ. וכ"מ מרן החיד"א בשע"י, דכחשוכה א"י בריר ל"ה דלא גרע מפרוץ וכסוף חשוכה ג' כחז דמי שעסקו עם הנשים נ"ה דגם כש"ה מ"מ נראה דאינו כסוג כגם שאסורו כבעלה בעיר ע"ס מייורי לאוסרים יחוד עם ג"כ כש"פ לרבי' דומיא דגם כ"כ כבעלה בעיר ע"כ. לפי"ז אין מקום לאסור בעסקו עם הנשים כבעלה בעיר מלאחר דגם עם פרוץ מותר כשי"כ כסוף ו'.